

Rege a Szendrei családról

Száll a tanév évről évre,
Jár a kilincs kézről kézre.
Tablók sora áll a falon,
Gárdonyisok vannak azon.

Tudást gyűjteni betértek,
Mind a Szendrei testvérek.
Anyjuk nyomdokába lépve,
A családi nevet öregbítve...

Eger városában áll egy ódon épület,
Mi előcsalja bennünk a kedves emlékeket.
Családunk iskolája e történelmi hely,
Hol legszebb éveinket töltöttük el.

Vegyük sorra a família tagjait,
Kik megjárták a gimnázium falait.
Történetünk húsz plusz éve kezdődött el,
Indítsuk a mesét egy 'in medias res'-szel'.

Beiratkozott az esti tagozatra,
Így tett szert az érett fokozatra.
Elmondhatjuk, hogy övé az érdem,
Hogy elültette gyermekei szívében,
A tudás utáni vágyat,
Melyet a híres-neves gimnázium adhat.
Nézzük meg hát a gyermekek nevét,
S a Gárdonyiban eltöltött életét.

1997-2000

Legidősebb leányzóként elsőnek ment gimnáziumba Krisztina,
Testvéreinek jó példát mutatva ült be az iskolapadba.

Kiskorától kezdve jól tudta,

Őt az angol tanári pálya hívja.

Így, mikor anyját követve, a Gárdonyit jelölte meg,

Well, nem is volt kérdés, hogy a kéttannyelvűbe kerül be.

Igaz barátságok köttetnek,

Életre szóló élmények születtek.

A Gárdonyi falai közt napról-napra,

Újabb bölcsességekkel gyarapodott tudása.

Az iskola erkölcsé biztos alapot adott,

Amit a nagybetűs életben kamatoztatott.

A Yellow Submarine dallama még tisztán cseng fülében,

Ami oly meghatározó volt a gimis években.

Énekelték az elsős diákok bemutatkozó műsorán,

Majd a szavakat személyesre szabva a gombavató ceremónián.

S mi egy vérbeli kéttannyelvűs álma,

Az angliai kirándulás nem maradt ki nála.

Ilyen az, amikor a világ kitárul,

Vagy ahogy mondani szokták, 'A dream come true'.

Mindig szépen tanult, s szorgalmas volt,

Első gyermekként így indította a sort.

Testvérei előtt jó példával járt,

Kiket most egy kitaposott út várt.

2000-2005

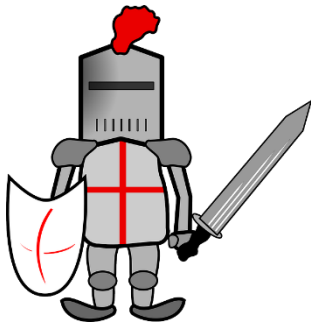
Krisztinának nyomdokába,
Klára jött az iskolába.
A kétezerben induló,
Első kisgimis nebuló.

Az ötödik c-ben kezdett,
Csendes volt és rendes gyermek.
Tanult német, s latin nyelvet,
Megvívott sok focimeccset.

Szerette a töri órát,
Matek összehúzta gyomrát.
Nyolcadikban ódát zengett,
Hogy ő felvételit nem tett.

Kisgimisből így békével,
Nagygimis lett egy lépéssel.
De nem járt azon tévúton,
Hogy megpihenhet félúton.

Harmadszorra tanult úszni,
Így tán nem fog vízbe fúlni.
De uszoda nem terepe,
Művészet az ő ereje.

Gárdonyis tarisznyájába,
Tudást, hitet vitt magával.
No, de adjunk helyet másnak,
Egy újabb Szendrei lánynak.

Zongorázott sok programon,
Színészkedett a színpadon.
Ontott tolla prózát, verset,
Melyet padja alatt szerzett.

Tizenegyben eleven lett,
Olyan, mint egy ovis gyerek.
De csak három napi móka,
Diáknap volt az oka.

Osztályunk ezt meg is nyerte.
Ez lett diáknapok veszte?
Innentől már nem szerveztek,
Csupán osztálybulik lettek.

Lassan elröpült a nyolc év,
No, de ki ne hagyjuk Olpét.
Hol eltöltött néhány hetet,
Csiszolni a német nyelvet.

Majd a kötelezők mellett,
Érettségit énekből tett.
Aztán végleg elbúcsúzott,
Még egyszer matrózblúzt húzott.

2000-2008

Harmadikként állt a sorba,
Történelmi nevet hordva.
Ez a név Szendrei Júlia,
De pontos i-vel, ezt mindig hangsúlyozta.
Adjuk hát most gyorsan a szócsövet kezébe,
Hagy mondja el sztoriját E/1. személybe:

Először félve léptem be az iskola kapuján,
Görcsösen igazgattam a ráncokat matróz blúzom gallérján.
Ezt viseltem minden egyes iskolai ünnepélyen,
Ebben tettem fogadalmat a Bazilika visszhangos épületében.
Mikor hivatalosan is Gárdonyis diák lettem,
Teljesen kinyílt a világ előttem.

A számonkérések ránk nehezítették a felelősség súlyát,
Megtízeltük a tudás megszerzésének drága árát.
Volt, amikor számos diáktársam ekképpen rettegett:
„Jaj, csak ma ne pont én feleljek!”
S hogy ügyét ne bízsa a véletlenre,
Gárdonyi orrát két ujja közé csípte.

Nem csak a jó jegyek voltak fontosak nekem,
A délutáni órákban sem tétlenkedtem.
Énekkaron, színjátszáson tehetségem megcsillant,
Elismerésül a nézők tapsa felharsant.
E osztályosként kiemelkedően teljesítettem,
A kötelezőnél több tárgyból is jeleskedtem.

Keblemben égő parázsként izzott a tudás utáni vágyam,
Megszerzéséért a „fél világot” is bejártam.
Az iskola által jutottam el egy tanulmányútra,
Így töltöttem két hetet a mesés angol honba.
A tanárok, diákok, könyvek kalauzoltak engem,
A gimnazista élet rejtelmeiben.

Kedves emlékként őrzöm szívemben,
Mikor testvéreim körében,
Felsorakoztunk a díszterem folyosóján,
Egyetlen kisöccsünk gombavatóján.
A tanárok jöttek szépen sorba,
S mind rácsodálkoztak a Szendrei lányokra.

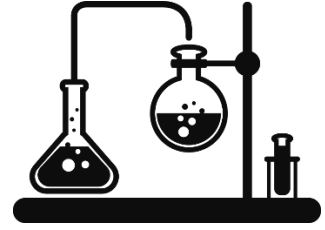

2007-2012

A középiskola falai közt szerzett élménnyel, tudással, tarisznyámat megraktam,
A nagybetűs életre szárnyaimat ím kibontottam.
Nem feledem soha drága iskolám,
Eme ódon épület mindig visszavár.

No, tudjátok a mesét követni?
Lídia az, ki Júliát a soron követi.
Mitől más ő, mint a többi?
Ó, ez egyszerű! Máris kiböki:
Nem a rossz tanulmányai miatt,
De kilenc évig nézte a Gárdonyis falakat.

Kisgimisként indult útnak ötödikben,
Latin nyelvet tanult a kezdeti időkben.
Új osztályban folytatta kilencedikben,
Angol-német nyelvi előkészítőben.
Entschuldigung! Pardon!
Így lettek a Gárdonyis évek 3x3.

Mint a ciszterci kórus oszlopos tagja,
Énektudását sokszor megcsillogtatta.
Kémia, történelem, éneklés és a nyelvek,
Számára ezek voltak a legkedvesebbek.
Kitűnő tanulmányai miatt,
Végül megkapta a Gárdonyi-díjat.

Habár Lídia a Gárdonyiban töltött plusz egy évet,
Nem sikerült szüntelen őrizni a Szendrei nevet.
Egy év megszakítás után,
Jött a következő Szendrei leány.

2005-2014

S ím a következő, a sorban hanyadik ő?
Kiszámolja már, az ötödik talán.
Neve egyszerű, csak négy betű: Kata,
A tanároknak megjegyezni mégis hatalmas blama.
Volt már Júlia, Lídia, Klára, tán még Krisztina is,
De oly mindegy, hogy szólítják, hisz hallgat mindenre is.

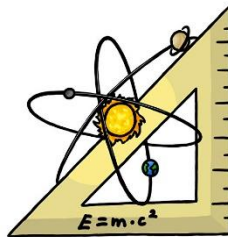
Nem volt sok barátja, nem volt népszerű sem,
De igaz barátaért tűzön-vízen keresztül ment.
A csoportos feladatokból kivette a részét,
Az A-s napi műsorokon csillogtatta tehetségét.
Ha kellett zongorázott, táncolt, maskarát húzott,
Jack Sparrow kapitányként az Oscarért vívott.

Szerette a fizikát, matematikát, franciát,
Na meg kedvelte a teszi órák hangulatát.
A gombavatón öccsével keringőzött,
A szép tánc láttán mindenki megilletődött.
Emeltre nem vállalkozott,
De egy fizika középpel megpróbálkozott.

S bár nem lett kitűnő az eredménye,
A család nem került miatta székelybe.
A ballagáson örömet okozott,
Egy Gárdonyi-díjjal távozott.
Most átadja Kata a szót neki, ki őt követi,
Ő az utolsó, az egyetlen, a várva várt kisöcsi.

2015-2019

És ím elérkezett az Isteni csoda,
A lányok után egy fiú is járhatott oda.
Az ötéves képzésre jelentkezett Gyuri,
A nyelvi előkészítőben kezdte el a sulit.
Mikor meglátták, már sejtették, hogy Szendrei,
Őt már senkivel nem tudták összekeverni.

Fiúként a tanulásban kicsit sem volt gyenge,
Az esze éles volt, mint a borotvapenge.
Nem sokat láttad az asztalnál görnyedve,
A magolás sosem volt az ő terepe.
No, meg persze az sem vált kárára,
Hogy a megörökölt könyvek ott voltak számára.

Füzet-füzet hátán tornyosult,
Melyeken csak a név módosult.
Kidolgozott tételek, megírt olvasókönyvek,
Így segítették a nővérek kisöccsüket.
Bár a koronavírus a tanulást nehezítette,
Az online oktatás emléke megmarad örökre.

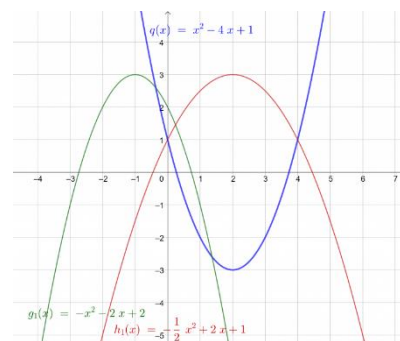
2018-2023

Vegyük most sorra eredményeit,
Lássuk, hogy miből tett előrehozott érettségit:
Közép szinten angol és informatika,
Majd az idegennyelv emelt fokozata.
Mindezekén felül matekból egy emelttel büszkélkedik,
S el ne felejtsem, hogy jeles érettségivel rendelkezik.

Osztályközösségüknek nem volt párja,
Őket az iskola ma is visszavárja.
A K-s napok vidám napján gyakran,
A régi jó barátok összegyűlnek páran.
A szép emlékeket szívében mind a mai napig megőrizte,
S utolsó Szendreiként a gimit '23-ban befejezte.

$$x_{1/2} = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Íme így szólt a Szendrei család regéje,
De a történetet nem zárja le György verselése.
A lángot nem hagytuk kialudni,
Rokonoknak az iskolát mindig fogjuk ajánlani.

Előttünk is voltak, bár nem Szendrei nevet hordva,
S most is vannak, lesznek is, az unokák jönnek sorba.
Családfánkat tovább terebélyesítjük,
S ezáltal a Gárdonyit benépesítjük.

Ugyan csak egyikünk viszi tovább a Szendrei nevet,
A Lőrincz, Tar, Lékó vezetéknév még érdekes lehet.
Sokszor visszatekintünk a gimis örömökre,
Szívünkben az emlékeket őrizzuk örökre.

The End